

כניסת השבת - 17.17
יציאת השבת - 18.28
רבנו תם (72 דקות זמניות) 19.00
(אופק חדרה)

מתוק מדבש

שנה שישית - גיליון 236
פרשת כי תשא
שבת פרה תש"פ

זמני השיעורים והתפילות
שיעור ביום שישי - בשעה 16.27 - 'ישורון'
שיעור בשבת בשעה 15.30 - 'בית יוסף'
מנחה בשעה 16.30

ראשון עד חמישי 19.00 עד 20.00
א-ד' שיעור בהלכה וגמרא 'עבודה זרה'
ביום חמישי שיעור בפרשת שבוע (משודר)
בבית הכנסת 'בית יוסף' א"ת, ג, אולגה
כרטיס הכניסה כש"ה...

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י
הרב ברוך בוקרה שליט"א
פגת' הכנסת 'בית יוסף' ו'ישורון' בשעת אכילת
ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' בטלפון 073-2951228

ולא יהיה בהם נגף... זה יתנו... מחצית השקל (ל', יב'יג')
כיצד גרמה תרומת 'מחצית השקל' לכך שלא יהיה נגף בעם ישראל?

מבאר ה'שער בת רבים' בדרך צחות: אם היו גובים את התרומות ע"פ רמת העושר של כל אחד הייתה מתעוררת מחלוקת בין בני ישראל, כי כל אחד היה אומר 'אני לא עשיר תיתן אתה' וע"י המחלוקת היו מגיעים למריבות וכך היה מתעורר קטרוג שעלול להביא חלילה לנגף בעם. ולכן נצטוו להביא תרומה זהה של 'מחצית השקל' וע"י האחדות לא יהיה בהם נגף בפקוד אותם. **מתוק מדבש!**

ומי יודע האם נגיף ה'קורונה' המתפשט (ל"ע) הוא לא תוצאה של המחלוקות הנוראות ביננו? הקב"ה מראה לנו אם אתם לא תשכילו להיות יחד בלי חרמות (אני לא יושב עם החרדים או עם פלוני אלמוני) אזי אני אגרום לכם להיות **מבודדים** ע"י הנגיף המאיים (רח"ל). **מת צורכר...**
'ולא יהיה בהם נגף' כיצד? - ע"י האחדות ביניכם!!!

כי תשא את ראש בני ישראל לפקודיהם ונתנו איש כופר נפשו לה'... ולא יהיה בהם נגף בפקוד אותם (ל', יב')
תשובה מאהבה (מסירות נפש למצוות) הופכת כידוע זדונות לזכויות ואילו תשובה מיראה הופכת זדונות לשגגות. לפי זה מבאר ה'זכרון שמואל': זה שאומר הפסוק 'כי תשא את ראש בני ישראל לפקודיהם', כאשר תרצה לרומם את עם ישראל לאחר שחטאו (פקודיהם' מלשון חיסרון) הבדיקה תהיה האם 'ונתנו איש כופר נפשו לה'. דהיינו האם עבודת ה' נעשית במסירות נפש? ואם כן, אזי 'לא יהיה בהם נגף בפקוד אותם'.

ופצוין 'מסירות נפש' מילתא דפדיונותא
הרב הדריק את החתן ומסר לו נה כאלפי חובים:
כאלף א': אם יש לך חובים חייבים להורא מ'ד.
כאלף ב': אסור לעבור על רצפה רטובה לאחר הטיבה.
כאלף ג' החתן: 'כבוד הרב, מה צוים אם יש לך חובים בפי' והרצפה רטובה?
אמר לו הרב: במקרה כזה 'הרע' אלא 'צבור'...

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת (לא', טז')
יש לשאול: שמירת השבת היא ע"י אי עשיית מלאכה. אז מדוע נאמר 'לעשות את השבת' שזה מראה על עשייה? מתרץ ה'שמן הטוב' (הובא ב'שער בת רבים'): מובא בגמרא (קידושין לט', ב') 'שב אדם ולא עבר עבירה נותנים לו שכר כעושה מצווה' ודרשו זאת מהפסוק (תהילים קיט', ג') 'אף לא פעלו עוולה בדרכיו הלכו' דהיינו שאע"פ שהם לא פעלו עוולה נחשב להם שבדרכיו הלכו ועשו מצווה. ואולם כל זה בתנאי שבא לאדם ניסיון של עבירה והוא

התגבר על יצרו ולכן נחשב כעושה מצווה. וכך מתבאר הפסוק: 'ושמרו בני ישראל את השבת' ע"י שלא יעשו מלאכות אסורות הבאות לידם ואז יתקיים בהם 'לעשות את השבת' ושמירת השבת תיחשב כמצווה שהם עשו אותה בפועל. **מתוק מדבש!**

ויזר על פני המים וישק את בני ישראל (לב', כ')
יש לשאול: על איזה מים פיזר משה את אפרו של העגל השרוף? הרי הם היו במדבר צחיח שעליו נאמר 'ומים אין לשתות'?
מבואר ב'שער הכוונות' (הובא ב'לקוט דוד') ע"פ הזוהר הקדוש: בעוון חטא העגל עלו מי התהום ורצו להציף את כל העולם, כי עצירת מי התהום בבריאה הייתה בתנאי שישראל יקבלו את התורה וכאשר חטאו בעגל הפרו את התורה וכמעט שנחרב העולם ממי התהום. ולכן זרק משה את אפרו של עגל הזהב למי התהום לשכך פני רוגז התהום וכך ניצל העולם. **מתוק מדבש!**

ואומר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשליכהו באש ויצא העגל הזה (לב', כד')
ידוע שהיצר הרע של עבודה זרה התבטל מן העולם בבניין בית המקדש השני. אומר ה'נועם אלימלך' זיע"א אדם שהוא בעל תאוות ממון נחשב כעובד עבודה זרה. והרמז לכך: מי שכל חייו מחפש ורודף 'למי זהב?' הוא בגדר של 'ויצא העגל הזה'. **מתוק מדבש!**

אנא חטא העם הזה חטאה גדולה (לב', לא')
יש לשאול: מדוע משה מגדיל את חטאם של ישראל באומר שהם חטאו 'חטאה גדולה'?
מתרץ בספר 'אור תורה': ידוע כי כשנאמר 'העם' הכוונה לערב רב שיצאו אתם ממצרים. וכפי שנאמר 'לך רד כי שחת עמך' וביאר רש"י: 'שיחת העם לא נאמר אלא 'עמך' הערב רב שקיבלת מעצמך ולא נמלכת בי ואמרת טוב שיידבקו גרים בשכינה. הם שיחתו והשחיתו'. ולכן משה מגדיל את חטאם של הערב רב כדי שעם ישראל לא ייענשו. ובכך משה טוען כי הוא אשם ולא ישראל, שהרי הוא התעקש לקבל את ה'ערב רב' ולא ראוי שעם ישראל ייענשו. **מתוק מדבש!**

ויקחו אליך פרה אדומה (מפטיר לשבת פרה)
רש"י - משל לבן שפחה שטיינף פלטיין של מלך אמרו תבוא אמו ותקנה הצואה כך תבוא פרה ותכפר על העגל...
יש לשאול: מה הקשר בין פרה אדומה לחטא העגל? מתרץ ה'שמח ישראל' זיע"א: חטא העגל נבע מהיגיון (מוטעה), כי הם רצו תחליף למשה שבושש לרדת מההר. ולכן כפרתם תהיה ע"י פרה אדומה שהיא ללא היגיון...

ורבנו ה'אלשיך' הקדוש תירץ באופן נוסף:

פרה אדומה מטהרת אדם שנטמא בטומאת מת. המיתה כידוע נגרמה כתוצאה מחטאו של אדם הראשון, ואולם מובא בחז"ל שבמעמד הר סיני 'פסקה זוהמתן של אבותינו' ולא שלטה בהם מיתה עד שחטאו בחטא העגל. לפי זה יוצא שחטא העגל הוא זה שגרם לטומאת המת לחזור. לפיכך 'תבוא האם' – פרה אדומה שמטהרת מטומאת מת 'ותכפר על חטא העגל' שהיה הגורם לאותה טומאת מת לחזור ולחול... **חוק אדמא**

רציון וסיפור – מי הפעיל את הוצאת השבת?

אך את שבתותי תשמורו כי אות בני ובינכם לדורותיכם לדעת כי אני ה' מקדישכם (לא, יג')

רש"י: כי אות היא – אות גדולה היא ביננו שבחרתי בכם בהנחילי לכם את יום מנוחתו למנוחה.

מובא בגמרא (ביצה טו, ב') אמר רבי יוחנן משום רבי אליעזר ברבי שמעון: אמר להם הקב"ה לישראל בְּנֵי, לוו עלי וקדשו קדושת היום והאמינו בי ואני פורע'...

ובענייני זה להלן סיפור נפלא שסיפר הרב חיים זאיד שליט"א (ע"פ גיליון 'טוב לחסות בה' בא תש"פ):

יום אחד ערכתי קניות בצרכניית 'יש חסד' ונעמדתי בתור לקופה לתשלום. מאחוריי נעמד יהודי יקר עם עגלה ודפק לי על הגב. 'כבוד הרב, אפשר לשאול שאלה?' 'בבקשה, ענית' והוא שאל: 'איני נוהג להשתמש בוויזה או בצ'קים, אני מחזיק באמתחתי רק מזומנים. והנה כעת עשיתי קניות של כיבוד ומיני מתיקה לכבוד שבת במאתיים ₪ כפי הסכום שהיה לי, אלא שממש כעת, בעודי ממתין לתור בקופה, אשתי מצלצלת אליי ואומרת 'יעקב תשמע, תשאיר מאה ₪ בצד ותעשה את הקניות רק במאה ₪ הנותרים'.

'למה? שאלתי והיא הסבירה 'הגיע נציג של וועד הבית ואמר שהוא כבר מחכה זמן רב למאה ₪ שאנו חייבים לוועד הבית, והוסיף ואמר שאם לא נשלם היום זה גזל! אז אנא ממך, תקנה לכבוד שבת רק במאה ₪ ואת השאר נעביר לוועד'.

כעת שואל אותי היהודי: 'מה לעשות, הרב? האם להוריד את המוצרים לכבוד שבת קודש לטובת ועד הבית? או להשתמש בכל הסכום לכבוד השבת ולדחות את התשלום לוועד הבית למועד מאוחר יותר?

שמעתי את דבריו ואמרתי לו: 'תראה, בוודאי שאתה חייב לשלם מיד לוועד הבית כי הרי זה גזל גמור. אך שמע לי, אם אתה באמת אוהב את השבת הקדושה ובאמת רצונך לענג אותה ולשמוח בה, תישאר בתור עם כל המוצרים ותצפה לישועת ה'. במידה ולא תזכה לישועה תוריד חצי מהמוצרים, אך אם תאמין בה' ותרצה את עונג השבת באמת בוודאי ה' ייתן לך ותיוושע'.

עיני היהודי אורו משמחה והוא אמר לי: 'אתה בטוח, הרב?' 'השבת מבטיחה זאת, לא אני' השבתי לו.

כך סיימנו את השיחה, והוא חזר לתור מתוך שמחה ואמונה בה' כי זכות שבת קודש תביא לו ישועה.

בינתיים, רואה אותי עוד יהודי וניגש אליי. 'יש לי שאלה

בהלכה'. 'בבקשה' ענית והוא החל לספר: 'הסתובבתי כעת כאן בסופר ומצאתי כרטיס של 'יש' המוטען במאה ₪ כשאיני יודע של מי הוא, מה עליי לעשות?'

התלהבתי מהעניין ואמרתי לו: 'כמובן שתנסה לעשות השבת אבדה, תיגש אל הקופה הראשית ותבקש שיכריזו שם שמי שאיבד כרטיס שייגש אליך'.

הבחור הלך לקופה הראשית, שם הכריזו כמה פעמים על הכרטיס האבוד, אך אף אחד לא בא לדרוש זאת. הוא חזר אלי שוב ושאל מה עליי לעשות.

ע"פ ההלכה, השבתי לו, כיוון שאין לדבר סימנים ואף ניסית להכריז הרי שהכרטיס שלך. אבל אם אתה רוצה לשמוע לי ולעשות חסד עצום, מאחוריי עומד בתור יהודי יקר שחסרים לו מאה ₪ לקניות לשבת. אם תשמע לי, תשמח אותו ותיתן לו את זה, בלא שידע ששלחתי אותך, ובוודאי תעשה בכך דבר גדול'.

'בשמחה כבוד הרב, תודה על העצה' הוא ניגש אלי היהודי מאחוריי ואמר לו בטבעיות: 'תשמע ידידי, מצאתי פה כרטיס של מאה שקלים ואני לא יודע של מי הוא, אולי תיקח אותו בשבילך?'

אותו יהודי מאחוריי שהמתין לישועת ה', קפץ משמחה: 'באמת?! ואו, תודה רבה לך! שה' יברך אותך'...

הוא לקח את הכרטיס וקנה את כל המוצרים כשהוא מותיר מאה שקלים לתשלום החוב לוועד הבית.

הוא יצא מהסופר צוהל ושמח, מתקשה להאמין ניגש אלי ואמר לי: 'הרב זאיד, אתה לא תאמין מה קרה לי...'

זה סיפור השגחה פרטית מופלאה. האמנתי במה שאמרת, עמדתי בתור והתחלתי לשנן ללא הרף כי השבת היא מקור הברכה, והרי אמרו חז"ל כי 'כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה ועד ראש השנה, חוץ מהוצאות שבת וימים טובים ושליחת בניו לתלמוד תורה שאם הוסיף, מוסיפים לו'. שיננתי לעצמי שמה שאני קונה לשבת זה לא ממה שיש לי, אלא זה מאוצר מתנת חיים שה' נותן למי שמענג את השבת,

אשר היא מקור כל הברכות והשפע הגשמי והרוחני. ואז לפתע ניגש אליי אותו אדם ומגיש לי כרטיס טעון בסכום שהיה חסר לי בדיוק. איזו השגחה פרטית... חבל שלא ראית את זה כבוד הרב, אתה חייב לספר את זה בהרצאות שלך!'

אני חייכתי בהתלהבות ועשיתי עצמי כמי שאינו יודע כלל מכל העניין. אך דבר אחד ידעתי, כי לא ממני באה לו הישועה, אלא מכוח אמונתו בקדושת השבת ובמעלתה, אשר היא זו ששילמה לו.

אחים יקרים! הקב"ה מצווה אותנו אך את שבתותי תשמורו כי אות בני ובינכם וביאר רש"י 'אות גדולה היא ביננו שבחרתי בכם'

בואו נתחזק כולנו בשמירת השבת הקדושה ובכך נהדק את הקשר הרוחני שלנו עם אלוקינו שבשמים. וע"י כך נזכה לשמירה ולהגנה, כי הרי הובטחנו ש'כל המענג את השבת נותנים לו נחלה בלא מיצרים'.

אחים יקרים! הקב"ה מצווה אותנו אך את שבתותי תשמורו כי אות בני ובינכם וביאר רש"י 'אות גדולה היא ביננו שבחרתי בכם'

בואו נתחזק כולנו בשמירת השבת הקדושה ובכך נהדק את הקשר הרוחני שלנו עם אלוקינו שבשמים. וע"י כך נזכה לשמירה ולהגנה, כי הרי הובטחנו ש'כל המענג את השבת נותנים לו נחלה בלא מיצרים'.

ה' יזכנו, אמן! שבת שלום ומבורך!

לעילוי נשמת: אבי מורי ממוס בן גזרה ז"ל (שהשבע יום מקירתו כא' אדר) ואמי מורת גיטה בת מנטה ז"ל / יעקב בן רבקה ז"ל / מימון טפירו בן מויל טוב ז"ל / רחל (רשל) בת נעימה ז"ל – יונה עזרא בן ציחלה ז"ל

להצלחה כל התורמים לעלון הקדוש מכספי 'זכר למחצית השקל' שיזכו לשפע וברכה: ולהצלחת: המפיץ יוסף חיים בן תמרה / דקל מלכה – להצלחה כללית / אורי ישראל – רפואה שלימה / סוזן בת ימנה – רפואה שלימה / אהרון בן מסעודה – רפוא'ש